

GALEB

7

LETNIK XXXVIII.
1991 - 1992

MLADINSKA REVIJA
LETNIK XXXVIII. 1991 - 92
MAREC 1992
ŠTEVILKA 7

VSEBINA

Danilo Gorinšek: Vesna	177
Vojan T. Arhar: Spomladanska pravljica	178
Ludovika Kalan: Martinček čaka	180
Miha Matè: Prvoaprilska	181
Stana Vinšek: Vabilo	183
Josip Ribičič: Štrukeljček	184
Franci Lakovič: Aprilska	186
Peter Furlan: Ronč in Brenč	186
Meta Rainer: Krojač za velikane	187
Kotiček za najmlajše:	
Vera Poljšak: V omari	188
Kaj se bo prikazalo	189
Evidenčne tablice, Rebus	190
Izlet	191
Danilo Gorinšek: Uganki	191
Meta Rainer: Spomladi	192
Zapojmo veselo:	
Janez Bitenc: Kaj vse znamo	193
Franci Lakovič: Srake	193
Mojster Peteršiljček: Iz malega raste veliko .	194
Neža Maurer: Belega konja imam	195
Vojan T. Arhar: Risani film Sneguljčica	196
L. A.: Okno v svet	197
Vojan T. Arhar: Ali veš, da	198
Šolarji pišejo	199
Danilo Gorinšek: Marec	200
Urednikova beležnica	207
Jože Petelin: Uganke in zanke	208

PRILOGA

Ptiči pri nas

Risbe in oprema: Graficenter.

NASLOVNA STRAN

David Tomaselli, 1. r. (1990-91)
OŠ »J. Ribičič« - SV. JAKOB.

Danilo Gorinšek

Ilustr. Jelka Reichman

POKUKA SKOZ OBLAKE SONČEK,
IZPOD SNEGÁ POKLIČE ZVONČEK,
SREBRNO ZACINGLJA ČEZ PLAN:
»CIN CINGEL CANGEL CINGEL CAN!«

V VAS K VAM PRIHAJÀ KRASOTICA,
BRSTEČA MLADA, ROŽNOLICA,
ZA »VESNO« KLIČEJO JO VSI
IN LEPŠA JE KOT SONČNI SIJ.

IZ ZIMSKEGA SE SNA ZBUDITE,
SPREJEMAT JO BRŽ POHITITE,
STOPITE V ZBOR GLASAN, UBRAN —
CIN CINGEL CANGEL CINGEL CAN!«

IZ KRAJA V KRAJ GRE ZDAJ ZVONJENJE,
RADOSTNO ZAVRŠI ŽIVLJENJE —
VSE TRATE BRŽ OZELENÉ,
NA DREVJU POPKI ZABRSTE.

VESELO PTIČKI ZAČEBLJAO,
SVEČANO ZVONČKI ZACINGLJAO:
»CIN CINGEL CANGEL CINGEL CAN —
PRELESTNA VESNA: DOBER DAN!«

VESNA

Ilustracije za sedmo številko Galeba so naredili:
Vesna Benedetič (str. 184, 185, 187, 195); Barbara Boneta (str. 178, 179, 181, 182); Marjanca Jemec Božič (str. 180); Peter Furlan (str. 186, 194); Karmen Goričar (str. 193); Božo Kos (str. 186, 192); Jelka Reichman (str. 177); Bine Rogelj (str. 183); Magda Tavčar (str. 188, 189, 190, 191).

SPOMLADANSKA PRAVLJICA

(OTROŠKA ENODEJANKA)

Prizorišče: travnik z nekaj zaplataimi snega, na katerem stoji snežak.

Nastopajo: sonce, snežak, zvonček, trobentica in muren.

Sonce (pride počasi z desne in začuden zre v sedeče in sklučene, ki spijo: zvonček, trobentico in murna. Prvi ima v desnici zvonček, druga trobentico, tretji pa violino):

Kakšna pušča! Vse molči,
še snežak prav trdno spi.

(Stopi k njemu in ga močno strese za ramo):

Hej, možak, prebudi se,
saj že vse topleje je!

Snežak (se zdrzne):

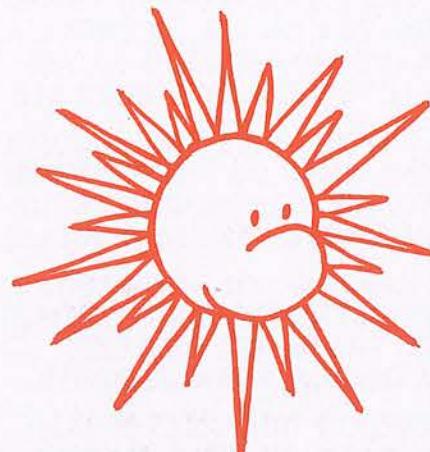
Sonce, sonce, jojme joj,
konec zdajle bo z meno!
Kaj bi jaz brez zime sam?
Dam ti pisker, metlo dam,
jaz pa vrnem se nazaj,
tja na severni tečaj,
kjer se zima ne konča.
Tam snežaki smo doma.

Sonce (razširi roki):

Kaj počnem naj z metlo, loncem,
ko je zima že pred koncem?
Če zares ne pohitiš,
v lužico se spremeniš.

Snežak (potrto):

Tu ostati, dobro vem,
jaz nesrečnež več ne smem.
Dolgo sem na trati stal,
no, pa zbogom, lep pozdrav!

Sonce (že malce nestrpno):
Pojdi, pojdi, beli mož,
Čas prišel je mladih rož,
ti pa star si že gospod,
varno hodi, srečno pot!
(Snežak odide na desno, sonce pa mu maha v slovo).
Tu starine zdaj ni več,
jaz pa mlad sem in plamteč.

**Koj zbuditi moram te,
ki še zimsko spanje spe.**
(Stopi k zvončku in ga potrese za ramo):

Kvišku zvonček beli, mali,
bomo kar naprej še spali?
Zdrami se, lenuhec, čuj,
čas pomladni oznanjuj!

Zvonček (vstane in zdeha):

Uf, kako sem trdno spal.
Mar snežak ni tukaj stal?
Kam je šel? Nikjer ga ni.
Veter sam čez plan hiti.
Zbudi še trobentico,
rada zatrobila bo!

Sonce (stopi k trobentici in jo pocuka za rokav):
O pozdravljeni gospa,
zbudi se, trobentica!
Piskaj, trobi preko trat,
naj se ve, da je pomlad!

Trobentica (počasi vstane in se pretegne):

Malce res sem še zaspana,
a zelena je poljana,
veter boža nežne trave,
pno se ptičice v višave.
Muren pa, tako se zdi,
kar naprej drnjoha, spi.
Brž mu, zvonček, zacingljaj,
jaz pa mu zatrobim zdaj!
Velik hrup ga prebudi.
Glej, že mane si oči!

Muren (skoči brž na noge):

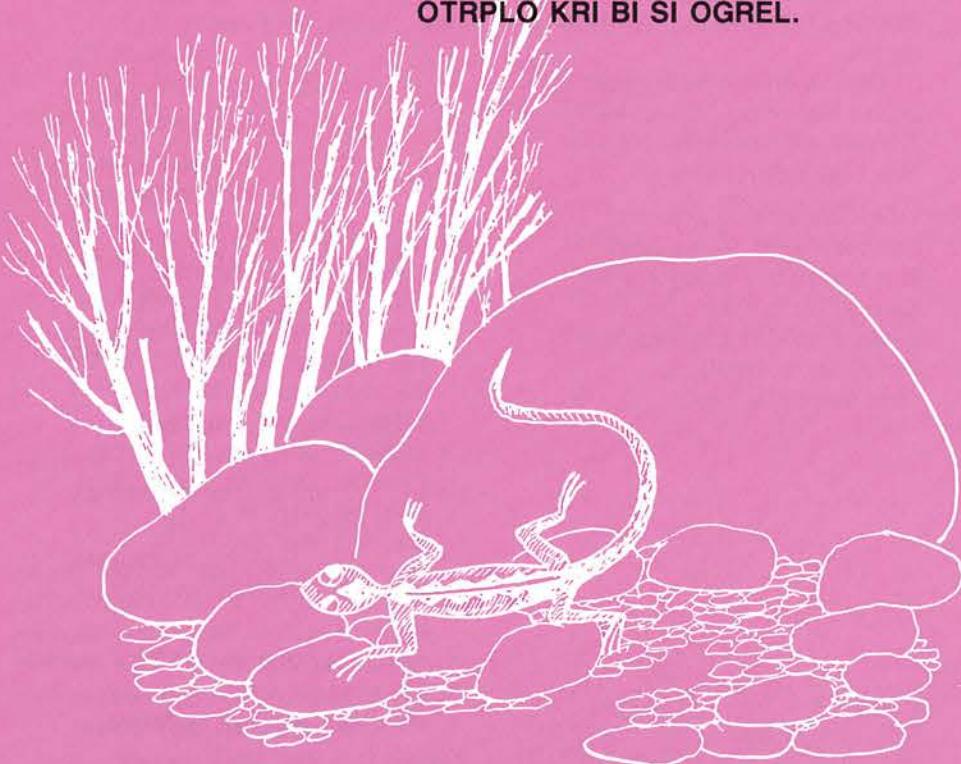
Zvonček in trobentica,
prav lepo pozdravljeni!
Sem že buden, več ne spim,
koj godalce uglasim.
Sonce očka je vseh nas,
zaigrajmo mu na glas,
vriska muren naj, cvetlica:

»Vesna, vseh kraljic kraljica,
spet prihaja, je že tu,
konec zime, juhuhul!«

(Vsi trije obstopijo sonce, zvonček zacingljja z zvončkom, trobentica zatrobi na trobentko, muren zaškriplje na violinino, nazadnje vsi trije veselo zarajajo okoli sonca in glasno vzklikajo).

Zastor

MARTINČEK ČAKA

MARTINČEK MED SKALOVJEM ČAKA,
NESTRPNO ČAKA NA POMLAD,
A ČUJE LE KAKO PRETAKA
SE VODA PREKO GOLIH TRAT.

NEKOČ,
JE KAR ČEZ NOČ
TA MUHASTA POMLAD
Z VESELIM VETROM PRIDRVELA,
ZGRNILA TOPEL, PISAN PRT
ČEZ POLJE, GOZD IN VRT,
ZAVRISKALA JE IN ZAPELA.
SEDAJ SE OBOTAVLJA, LENA,
ZASPANA IN MEGLENA.

MARTINČEK PA NESTRPNO ČAKA...

ZAKAJ JE TOLIKO ZAMUDE?
BI RAD NA SKALO SE POVZPEL,
NA SONCU STEGNIL MRZLE UDE,
OTRPLO KRI BI SI OGREL.

PRVOAPRILSKA

»Dobro jutro, mamica, kaj si bila že na trgu?« je krmežljavo vprašala zjutraj Mojca.

»Mar ne vidiš, da sem otovrjena kot osel. Poprimi raje tele vrečke in jih postavi na mizo! Vse otrple roke imam in potem še to stopnišče, dobro me je zdelalo.«

»Pa si res uboga, mamica. Zakaj pa ni šel očka s tabo?«

»Mudilo se mu je v službo, tudi jaz moram pohiteti. Pa vseeno, malo bom predahnila. Je Boštjan že odšel v šolo?«

»Kar odvihral je. Razkril mi je odejo in dejal, da drnjoham kot nilski konj.«

»Le kam se mu je tako mudilo, saj je šele pol osmih?!«

»Mamica, mamica, poglej, kaj piše na listku pri telefonu!«

»Prinesi sem, da preberem!«

*Mami,
nujno kliči Meto Medved! Te-
lefon: 321-396.*

PAPA, BOŠTJAN

»Meta Medved, le kdo je to? Meta, Meta...« je pričela brskati po svojem spominu mamica.

»Mogoče, mogoče pa je to kakšna tvoja sošolka, ali pa sta v prejšnji službi delali skupaj?« ji je hotela pomagati Mojca.

»Meta, Meta... poznam le eno Meto. Kolegici sva bili na fakultete...

ti, toda pisala se je Piškur. Mogoče, mogoče pa se je omožila in se sedaj piše Medved.«

»Mogoče, že mogoče,« ji je pritrdirila Mojca.

»Nič, zavrtela bom telefon.«

»Halo, halo... tu Sitarjeva, bi lahko govorila s tovarišico Medvedovo?«

»Oprostite, gospa, Medvedova, Medvedova... ne vem, če bo mogoče... samo trenutek prosim, mislim, da se ravno kar prebuja.«

»Kako prebuja?«

»Zelo enostavno, gospa, prebuja se...«

»Me imate za norca, ste pa duhoviti...«

»Trenutek, samo trenutek, pogledal bom... Je že budna, odšla je na sprehod.«

»Na sprehod, pravite? Kako na sprehod?«

»Vstala je in odšla na sprehod. Povsem preprosto, vsako jutro

gre na sprehod. Pravkar so mi sporočili.«

»Kako sporočili, mar niste njen mož, ali kaj?«

»Še tega se manjka, saj bi me požrla!«

»Požrla, pravite? Ne norčujte se!«

»Nič se ne norčujem, gospa, kajti Meta je medved.«

»Saj, saj, Meto Medved sem klicala.«

»Pa veste, gospa, da Meta pravzaprav, da Meta pravzaprav ni medved, ampak medvedka...«

»Veste kaj, to je pa že preveč. Lepo sem vas prosila, da mi daste k telefonu Meto Medved, vi se pa zafrkavate, prav neotesano se zafrkavate na moj račun, kaj pa mislite, da ste, da ste... da ste direktor živalskega vrta...«

»Ravno to gospa, uganili ste, pri telefonu direktor živalskega vrta in nekdo vas je dobro potegnil. In ne hudujte se, raje poglejte na koledar pa boste videli, da je danes prvi april.«

»Presneti mulec, mu bom že dala,« se ni mogla vzdržati mama.

»Da, da, gospa, prav imate, presneti mulec, dobro si vas je privočil, pa ne samo on, že od šestih zjutraj dvigujem slušalko. Kar naprej me kličejo. Nekdo bi rad Janeza Orla, drugi Naceta Merjasca, tretji Sandija Volka, pa Pepeta Lisjaka, Jožefo Srako in tako naprej. Skoraj vse živali so že poklicali. Kot bi se cel razred zmenil in naplahtal svoje starše. Pa še ratalo jim je.«

»Mar res mislite, ali res mislite?«

»Nič ne mislim, vem! To drži kot pribito!«

»In vi jim še pomagate pri teh neslanih šalah?«

»Kaj pa hočem, gospa, šaljivec sem, in prav dobro se mi zdi, da se kar naenkrat ljudje tako zanimajo za naš živalski vrt. Ko bi se le vse leto tako in ne samo za prvi april!«

»Veste kaj, tovariš direktor, zdaj mi je pa dovolj teh vaših govorčenj, mulca bom pa že še prijela, da si bo zapomnil. To jih bo dobil, da bo tanko piskal!« je bila jezna mamica.

»Premislite, premislite,« je še slišala z druge strani žice, »to ni vzgojno, pa še prvi april je, le premislite, le premislite, gospa!«

»Mu bom že dala prvi april, ko se vrne iz šole,« je dejala mama in nato pogledala Mojco:

»In ti, in ti, le kaj se smejiš, da nimaš tudi ti pri vsem tem svojih prstov zraven?!«

»Jaz?« se je začudila Mojca.

»Še vedela nisem, da je danes prvi april. Če bi, potem bi te tudi jaz naplahtala, da veš!«

Stana Vinšek

Ilustr. Bine Rogelj

VABILO

Pojdi vendar kdaj v pomlad na obisk tja v ptičji grad!
Ptički bodo te veseli gostoljubno vsi sprejeli!
Vetrič pot ti bo pokazal in ti vlijudno vse razkazal — ti pa vse lepo poglej.
Tamkaj, čuj, te z golih vej prosijo še bosi kosi.
Daj beračkom pest drobtin!
Hvalo ti bo iz višin pel škrjanček.
Mali čiček, neugnanček, rad bi se s teboj igral.
Lišček zdaj je priskakljal iz grmičja ti nasproti, da na vsaki ti peroti kaže mavrico prekrasno.
A tedaj trdó in glasno trka žolna trdorepa:
»Jaz sem lepa!
Kaj bo lišček, pisan pišček — mene, mene le poglej in povej:
ni li res najlepše prepletena mi obleka rdeča, črna in zelena?«
Zdaj zakuka kukavica — a sinica se ji smeje z veje:
»Kaj le kukaš brez prestanka!
Raje spleti si, ciganka, lastno gnezdece in krov, pa poberi se domov!«
Tam iz globočine gaja vedro šinkavec nagaja:

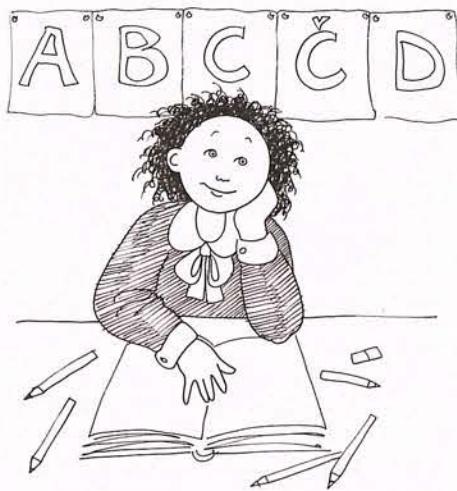
»Škorci
norci!
škorci
norci!«

Slišijo to škorci kraj tolmuna, pa zjezé od repa se do kljuna: ne, kaj takega ne oprostijo! Koj za šinkavcem se zapodijo! To ti čivkanja je in čeblianja, petja, žvižganja in prhutanja! Smeje gozd se, sonce, trate, griči, sam vesel se smeješ tu med ptiči. Pojdi vendar kdaj v pomlad v ptičji grad!

ŠTRUKELJČEK

Z odprtimi ustimi in očmi poslušajo otroci učiteljico in lepo odgovarjajo na vprašanja. Samo ena izmed prvošolk je tako, da dela učiteljici skrbi. Že nekaj dni jo opazuje. To je Polonca, tisti kušter tam, ki sedi v tretji klopi ob oknu. V začetku pouka še nekaj časa posluša, potem se pa kar nekam zagleda, zamisli in je kdo ve kje, samo v šoli ne. Tudi danes je tako.

»Le kaj je s tem dekletcem?« se je vprašala učiteljica, glasno pa vzkliknila: »Polonca, vstani!«

Polonca ne sliši. Kar naprej strmi skozi okno in se niti ne gane. Šele ko jo součenka poleg nje dregne s komolcem in jo učiteljica še enkrat pokliče, zmedena vstane in gleda začudeno okrog sebe.

»Polonca, kaj pa je tako lepega tam zunaj? Morala si videti kaj poseb nega, ko že tako dolgo strmiš skozi okno?« je vprašala učiteljica.

»Nič nisem videla, prav nič!« je Polonca odkimala z glavo.

»Je to res, Polonca? Se ne lažeš?« je bolj trdo vprašala učiteljica.

»Res, tovarišica, res! Jaz nikdar ne lažem. Niti doma ne, pa če se še tako bojim povedati po pravici!« je nekam užaljeno odvrnila Polonca. »Nič nisem videila. Samo mislila sem na nekaj.«

»Na kaj si pa mislila?«

»Na štrukeljčka sem mislila!« je dejala Polonca in začudeno pogledala po razredu, ker je nastal strašen krohot in nemir. Nekateri so se prijemali za glavo, drugi so vstajali in se z dvignjenimi rokami smejalni: »Ho-ho!« Janezek v drugi klopi je vpil na vse grlo: »Jaz sem jih pojedel v nedeljo dvanajst!« Boris, tisti debeluh v zadnji klopi, pa ga je prevpil: »Ho, jaz jih pojem sto, če mi jih kdo da!« To je vzbudilo še večji hrup. Od vsepovsod se je slišalo: »Bahač! Kje pa! Sto štrukljev! Kdo pa to zmore!«

Potem se je nemir sprevrgel. Sprožila ga je deklica iz četrte klopi, ki je rekla: »Najboljši so orehovi!« »Ne, rozinovi!« je ugovarjala druga. »Orehovi, sirovni, rozinovi!« so se kosali med sabo glasovi.

Samo Polonca in učiteljica se nista oglasili. Polonca je z dvignjenimi rokami skušala pomiriti součence, da bi jim lahko nekaj povedala, učiteljica pa si je z dlanmi tiščala ušesa. Nekaj trenutkov ni vedela, kaj naj stori, potem pa je stegnila roke predse in večkrat udarila dlan ob dlan, da je zapokalo ko iz pištole. Potem je na vso moč jezno zavpila: »Miiir!«

Ko bi odrezal, je vse utihnilo. In ko bi mgnil, so vsi otroci mirno sedeli na svojih prostorih. Še nikoli ni tako zavpila, vedno je lepo in mirno govorila z njimi.

Učiteljici je izginila jeza z obraza. Najprej je globoko vdihnila, ko da se je oddahnila, nato pa dejala Polonci: »Polonca, ti pa nikar ne misli na štruklje, ko si v šoli!«

»Saj nisem mislila na tiste štruklje!« je ugovarjala Polonca. »Na svojega bratca v zibki sem mislila, ki mu pravimo štrukeljček!«

»Joj, štrukeljček v zibki!« je zabučal smeh po razredu. Nihče se ni več menil za učiteljico, ki je mahala z rokami, da bi tako dosegl mir.

»Štrukeljček, ja!« je Polonca vse prevpila s tako jeznim glasom, da je res nastala tišina okrog nje. »Mama mu je dala to ime in vsi ga tako kličemo. Kadar ga mama požečka pod brado, kar mu je zelo všeč, mu vedno reče: »O, ti moj štrukeljček!« In ko pride očka domov, vedno vpraša: »Kaj dela naš Štrukeljček?« In ko smo zadnjič jedli zaresne štrukeljčke in sem jaz rekla: »Zdaj bom pojedla bratca«, smo se vsi smejalni in je moja sestra, ki hodi v drugi razred, padla od smeha s stola na tla. Pa se ni nič udarila.«

Spet je zadonel smeh po razredu, slišali so se udarci po klopeh in eno izmed učenk je tako lomil smeh, da je zdrknila s klopi na tla.

Učiteljica je zaploskala z rokami in rekla: »Zdaj se ne bomo nič več pogovarjali ne o živih ne o zaresnih štrukeljčkih! Ampak narisali boste vsak, kar koli bo hotel od tega, kar smo danes slišali o štrukeljčkih. Ali boste?«

»Bomo, bomo!« je zadonelo po razredu in že so ležale risanke in barvnik na klopeh.

»Jaz bom zibko!« je menila neka učenka.

»Jaz pa tudi Polončinega bratca v zibki!« je rekla druga.

»Jaz bom mamo, ki žgečka dojenčka po podbradku!« je zavpil Janezek.

»Jaz pa velikansko skledo štrukljev!« se je oglasil debelušček v zadnji klopi. V razredu je nastala tišina. Učiteljica je hodila med vrstami klopi in se čudila, kako skrbno so otroci risali. Nazadnje se je ustavila ob Polonci, ki je skušala čim lepše narisati obrazek svojega malega bratca.

Učiteljica se je sklonila nad risbo, pokazala s prstom nanjo in vprašala: »Zakaj si mu narisala tako velika usta? Dojenčki imajo majhna usteca!«

»Ja, ko pa se tako zelo na široko smeje, če ga mama žgečka!« je odgovorila Polonca in narisala dojenčku na risbi še zobček, čeprav Štrukeljčku doma še nobeden ni zrasel.

Franci Lakovič

Ilustr. Božo Kos

APRILSKA

Mali mišek Dolgorep
si je kupil limuzino,
z njo se peljal na potep
prejšnji teden je v tujino.

Tam se z muco je spoznal,
ki ga v hipu je vzljubila...
Oh, saj ne bi se lagal,
a smo prvega — aprila.

Ronč in Brenč

Peter Furlan

Meta Rainer

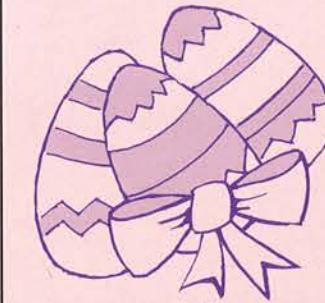
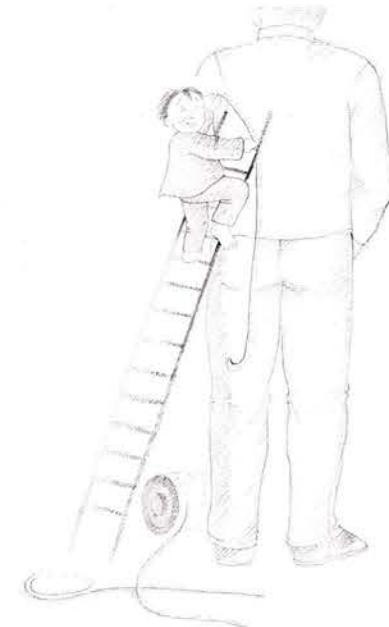
Ilustr. Vesna Benedetič

Krojač za velikane

Pri nas je mojster Žane
krojač za velikane.
Čez pleča in čez rame
jim najprej mero vzame.
Če hoče jo jemati,
na lestvi mora stati;
za mero okrog pasa
tri ure rabi časa;
in kadar šiva hlače,
skoz okno z nitjo skače;
ta nitka je debela,
kot naš vrvar jih dela.
A skoz šivankino uho
bi zlezli tudi vi lahko!

Od nog do glave Žane
obleče velikane
in mojstra vsi poznajo
od tu pa do Ljubljane.

Ko velikani boste vsi,
nesíte šivat mu še vi!

VESELE
VELIKONOČNE
PRAZNIKE

VSEM UČENCIEM, UČITELJSTVU, STARŠEM
IN SODELAVCEM

ŽELI **GALEB**

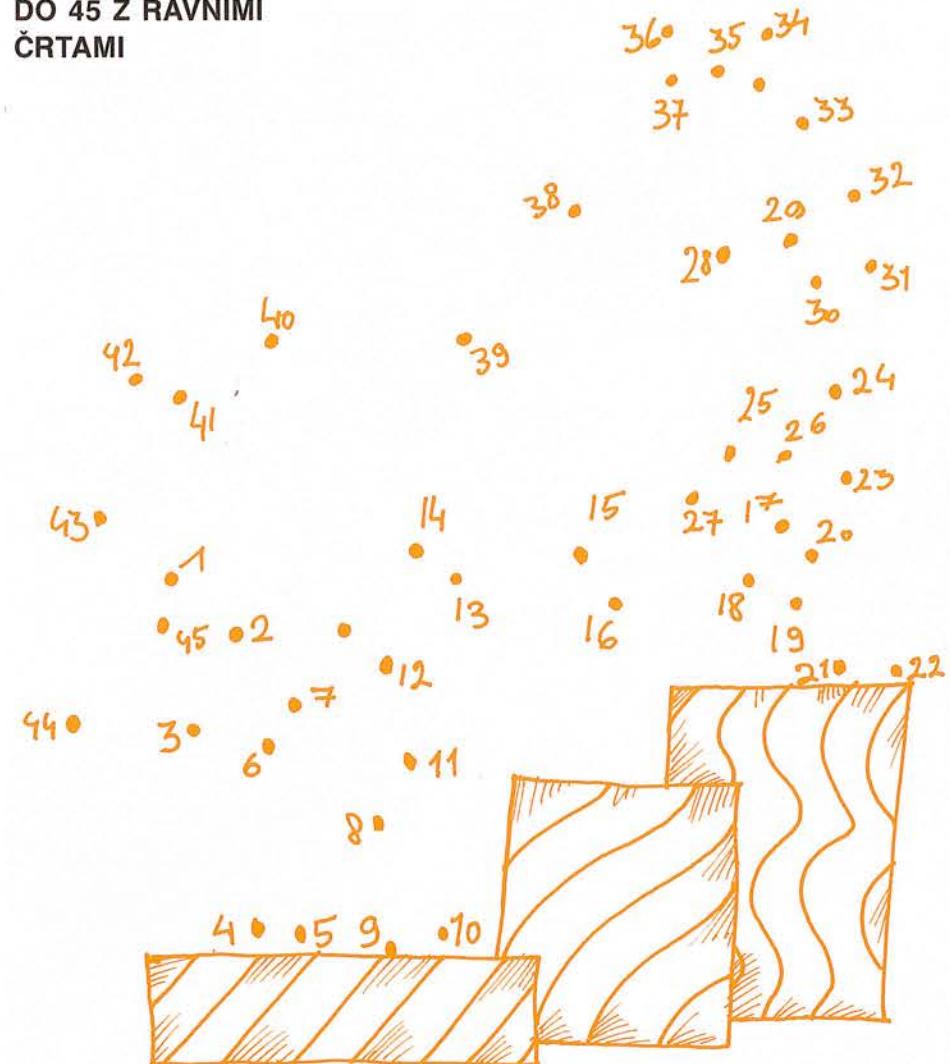
KOTIČEK ZA NAJMLAJŠE

Vera Poljšak
Ilustr. Magda Tavčar

KAJ SE BO PRIKAZALO

POVEZI PIKE OD 1
DO 45 Z RAVNIMI
ČRTAMI

EVIDENČNE TABLICE

MED OZNAČENIMI EVIDENČNIMI
TABLICAMI ITALIJANSKIH
POKRAJIN STA DVE
NAPAČNI. S ČRKAMI
NAPAČNIH TABLIC
SESTAVI IME
PREVOZNEGA
SREDSTVA.

IZLET

POTNIKI GREDO
NA IZLET VZNANO
EVROPSKO MESTO.
ČE SLEDIŠ PRAVI
VRVICI, LAHKO
PREBEREŠ IME MESTA.

Danilo Gorinšek

UGANKI

On v pravljicah je strašna zver,
z ogromnim, težkim repom migla,
zelen je ves, piha ko gad,
iz žrela vroč mu ogenj šviga...

Lahko pa tudi, da ni zver,
tedaj krotak je — iz papirja,
na vrvico pripet mu trup,
po zraku z dolgim repom leta...

Ima le borne črke tri,
na prodaj se povsod dobi,
ljudem vsem tekne, saj je jed,
ki vsakomur gre v slast...

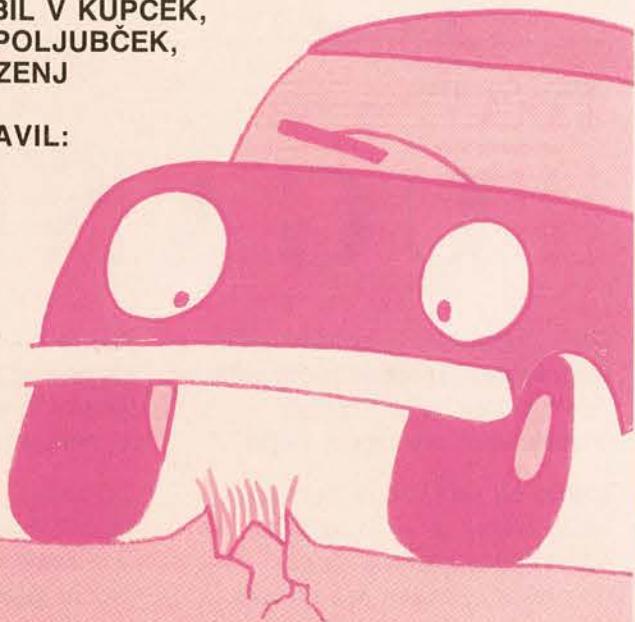
Od zadaj beri črke té,
pa brž nastane drugo ime —
ime zveri, ki je gorjé,
če kje dobi te v past...

(Zma)

(Sir, ris)

SPOMLADI

VSE CESTE SO PREKRILI
Z ASFALTOM,
DA VOZILI
BI AVTI IN MOTORJI
KOT BLISKI, METEORJI
JEKLENEGA SRCA.
NA VSE STRANI SVETA.
SPOMLADI PA POD SKORJO
SE NEKAJ JE ZGANÍLO...
Z NEPREMAGLJIVO SILO,
BREZ ROK JE
IN BREZ GLÁVICE
ŠOP NEŽNE MLADE
TRAVICE
ASFALT NAŠOBIL V KUPČEK,
KOT USTA ZA POLJUBČEK,
POKUKAL SKOZENJ
NASMEJAN
IN NAS POZDRAVIL:
DOBER DAN!

Ptiči
naših
krajev

VODOMEC

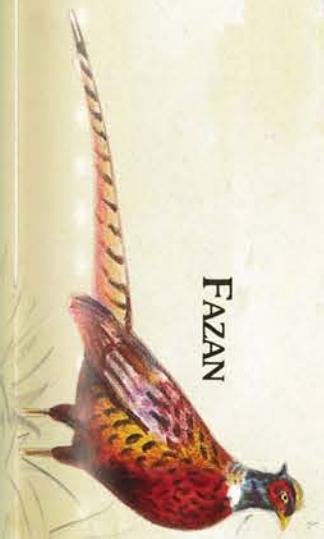

RACA MLAKARICA

MOKOŽ

TRŠČNI STRNAD

FAZAN

V naših krajih, na vasi, na skalnatem nabrežju, po kraških gozdovih, na kraški gmajni se lahko pogosto srečujemo z najrazličnejšimi vrstami ptic. Nekatere so prisne celo leto in jim pravimo stalnice, tiste pa, ki s pričetkom jeseni poletijo v toplejše kraje, so ptice selivke. Vse pa lahko z lankoto opazujemo v naravi, če si le vzamemo nekaj prostega časa, nekaj potrežljivosti in po potrebi - daljnogled.

SMRDOKAVRA

KUKAVICA

RJAVI LUNJ

KRAGULJ

KOS

ZAPOJMO VESELO

Janez Bitenc

KAJ VSE ZNAMO

1. } Po-glejte nas, poglejte nas kako korakamo,
2. } in se
3. }

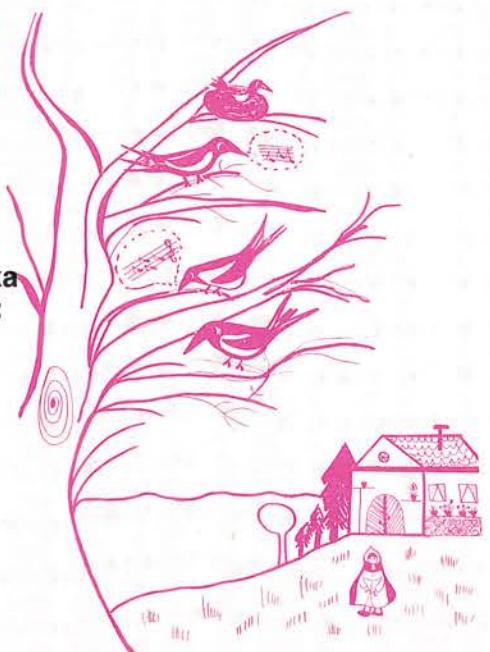
tečemo in skačemo in žogo brca - mo.
žogamo in plavamo in skačemo v vo-do.
rdečih lic in zdravih nog ve-selo poje - mo.

Franci Lakovič

Ilustr. Karmen Goričar

SRAKE

Srake sebe so hvalile:
»Pesmice so naše mile,
pojemo, to je resnica,
kot nikjer nobena ptica.«
Od vseh srak najmlajša sraka
vsem navkljub tako zakraka:
»Mati naša je dejala:
'Lastna hvala, cena mala.'
Raje sračji kljun zaprite
in se naokrog ozrite,
tako pevko kot je sraka
zdaj premore hiša vsaka...«
Graja pa, kot se domneva,
glas bila je brez odmeva.
Srake sračje serenade
si pojo že iz navade.

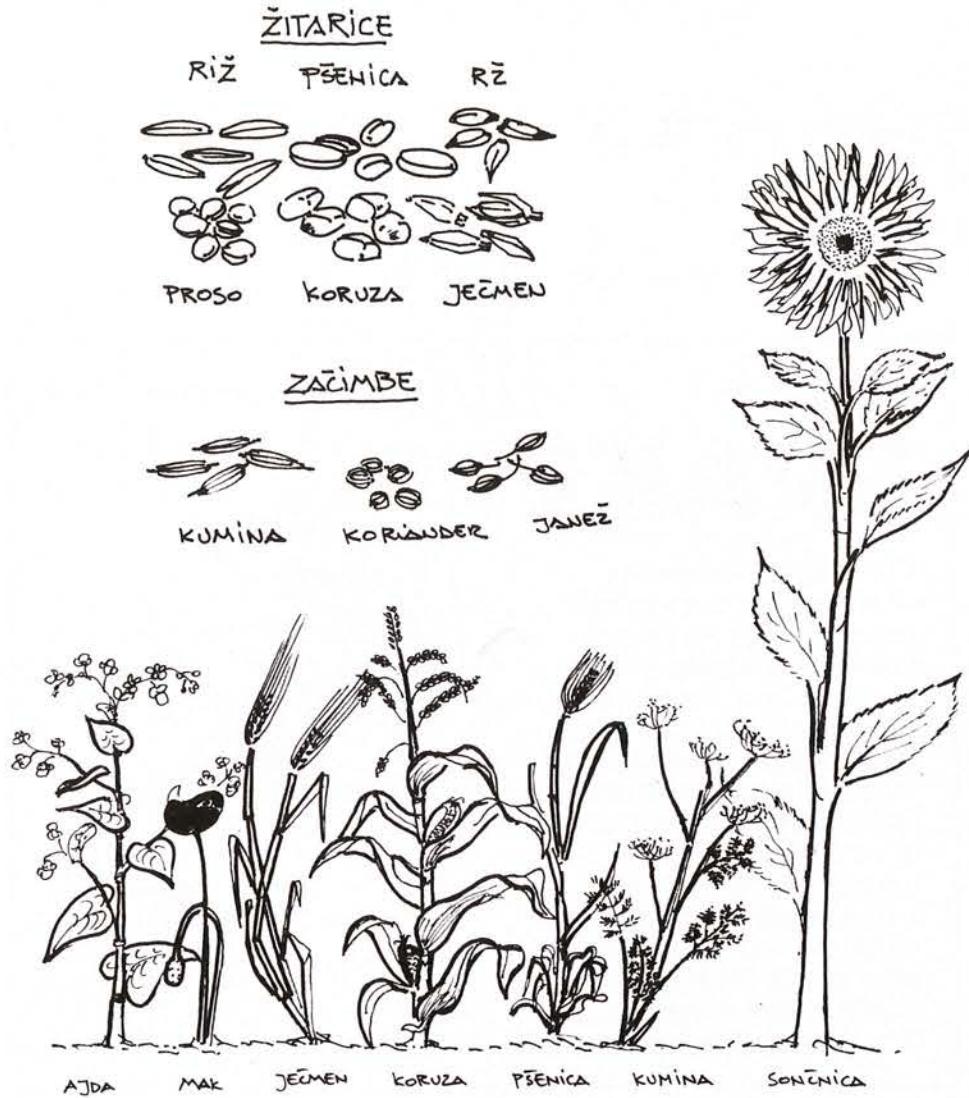

Ptiči
naših
krajev

Piše mojster Peteršilček

Riše Peter Furlan

IZ malega RASTE VELIKO PISANA DRUŠČINA RASTLIN

Vse vrste semen, ki jih imamo v kuhinji, lahko kalijo na vlažnem pivniku ali v plitvi posodi z zemljo.

Zberite čimveč semen žitaric: pšenico, rž, ječmen, oves, neoluščen riž. V kuhinjski omari poiščite semena začimb: kumina, koriander, gorčica, mak, Janež.

Preden posejete semena, opazujte njihovo obliko, zgradbo in barvo (pomagajte si z lupo) in jih med seboj primerjajte.

Lahko poskusite tudi s krmo za ptice, ki jo boste posejali v posodice. To bo pisana druščina različnih rastlin!

Neža Maurer

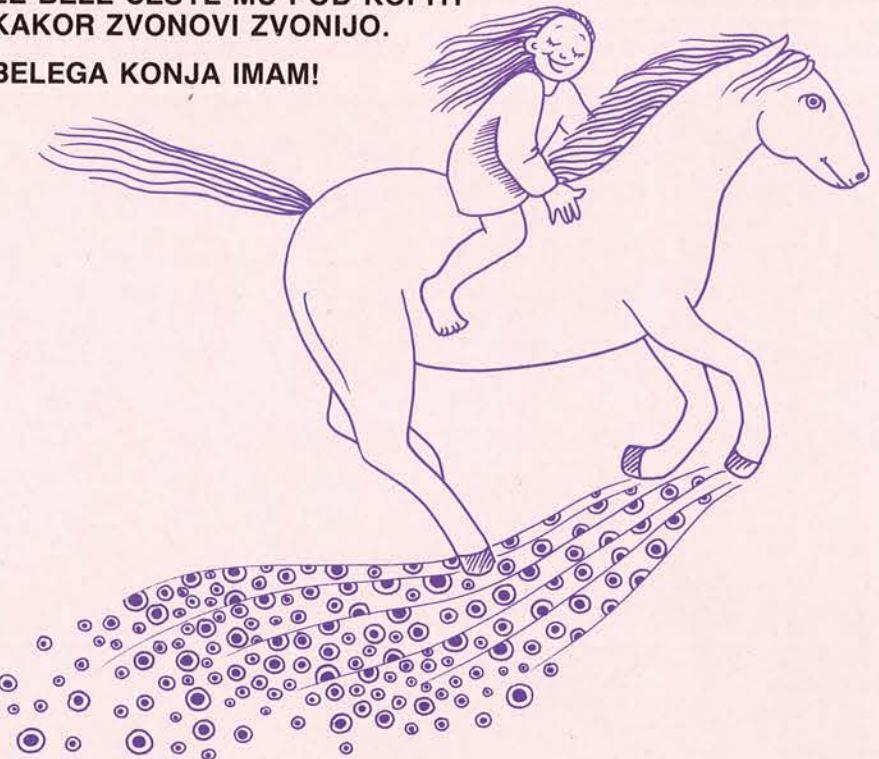
Ilustr. Vesna Benedetič

BELEGA KONJA IMAM

BELEGA KONJA IMAM
Z BELIM REPOM IN BELO GRIVO,
SAMO NJEGOVE PRIJAZNE OČI
GLEDAJO SIVO.

BELEGA KONJA IMAM -
SKOČIM NANJ IN ZAVRISKAM: HIJO!
ŽE BELE CESTE MU POD KOPITI
KAKOR ZVONOVI ZVONIJO.

BELEGA KONJA IMAM!

SNEGULJČICA

55 LET STAR, VEDNO ŽIV, OTROŠKI RISANI FILM

Prastaro in eno najlepših pravljic, kaj jih pozna človeštvo, sta v 19. stoletju v knjigi prva objavila vneta zbiralca narodnega blaga, učenjaka brata Jacob in Wilhelm Grimm. Kmalu nato je postala last otrok vsega sveta. Toda nihče je ni otrokom tako nazorno in tako očarljivo prikazal kot nesmrtni Walt Disney (1901-1966), domiseln ustvarjalec številnih kratkočasnih filmskih risank ter tudi avtor prve celovečerne barvne filmske risanke za otroke. Doslej je filmski svet poznal samo kratke animirane filme z Miki Miško, psom Plutonom, Racmanom Jako ter drugimi.

Premiera celovečerne barvne otroške filmske risanke Sneguljčica in sedem palčkov je bila 21. decembra leta 1937. Film je pod večim vodstvom Walta Di-

sneya, štiri leta delalo več kot 750 umetnikov; samo glavnih risarjev je bilo čez trideset. Izdelanih in pobarvanih je bilo na milijone risb. V teh krasnih risbah kar mrgoli duhovitih gagov, to je veselih domišlic, ki povzročajo sproščen smeh. Stroški za izdelavo filma so znašali skoraj dva milijona dolarjev, z njim pa je Disney Studio zaslužil mnogo, mnogo več, saj je ta razkošna otroška filmska risanka na mah postala svetovna uspešnica. Nateneklo se je toliko denarja, da se je Walt Disney lahko lotil novih celovečernih risank: najprej o lesenem pobalinu Ostržku, po besedilu italijanskega pisatelja Carla Collodija, nato o slončku Dumbu in o srnčaku Bambiju ter enkratne Fantazije.

Medtem, ko so se nad Disneyeve Sneguljčico navduševali vsi otroci sveta, pa

so nekateri odrasli močno negodovali, češ da je v filmu Sneguljčica preveč grozljivih pčelor, neprimernih za otroke.

Disneyev celovečerni barvni risani film pa kljub nekaterim nasprotovanjem ostaja pionirski film, ki je utrl pot vsem

nadaljnjam celovečernim barvnim risanim filmom za otroke. Neizpodbitno je tudi dejstvo, da filmskega mojstrstva Walta Disneyja na področju risank za otroke vse do danes še nihče ni dosegel, kaj šele presegel!

L. A.

Okno v svet

Slovenija v KVSE

V Helsinkih je zasedala Konferenca za varnost in sodelovanje v Evropi, KVSE, na kateri so zunanjji ministri držav članic razpravljali o resnih vprašanjih varnosti in medsebojnega sodelovanja v politično na novo izoblikovani Evropi po padcu komunizma in demokratizaciji v vzhodnih državah. Zunanji ministri so se na Konferenci dotaknili tudi vprašanja sprejetja novih članic KVSE po nastanku novih držav. Soglasno so tako sprejeli v KVSE tudi Slovenijo kot samostojno državo.

Referendum v Južni Afriki

Prebivalci Južne Afrike so se na nedavnem referendumu izrekli za odpravo apartheida, to je rasnega razlikovanja med belci in črnici.

Po prevzemu oblasti je južnoafriški predsednik de Klerk vztrajno in pogumno vodil politiko

za izenačenje pravic belcev in črncev, čeprav so temu osporavali belski nestrpneži, ki so si lastili vse pravice in smatrali črnce za manjvredne ljudi. De Klerk je prodorno zmagal. Velika večina ljudi je zavrnila nazadnjške težnje in na referendumu glasovala v prid de Klerkovi politiki. Po več desetletjih rasnega razlikovanja so sedaj črnci postali enakovredni in bodo imeli vse pravice, kot so jih že prej imeli belci.

Vrnitev iz vesolja

Po desetih mesecih bivanja v vesolju, se je končno vrnil na zemljo »pozabljeni« vesoljec Sergei Krikalev, na katerega so skoraj vsi pozabili. Krikalev je poletel v vesolje lani maja kot državljan Sovjetske zvezne in v vesoljski postaji Mir opravljal razne preizkuse in opazovanja.

V tem času je Sovjetska zveza razpadla in v nekdanji komunistični velesili je prišlo do velikih

političnih sprememb. Nastala je pravzaprav nova država, ki se po novem imenuje Skupnost Neodvisnih Držav. Zaradi političnih zapletov in prehajanja v novo ureditev, so odgovorni krogi pozabili na Krikaleva, ki je v vesoljski postaji krožil več sto kilometrov nad zemljo. Končno so se tudi v Rusiji spomnili na nesrečnega vesoljca in pred kratkim poslali v vesolje tri druge vesoljce, ki so prevzeli Krikaleva in ga v vesoljski ladici pripeljali spet na zemljo. Ladjica je pristala v kraju Akrilik v Kazakstanu in iz nje so pomagali Krikalevu, ki se je vrnil kot ruski državljan.

Zaradi dolgega bivanja v breztežnostenem prostoru se je spremenila njegova fizična struktura. V obrazu je bil ves spremenjen in hrbitenica se mu je podaljšala za deset centimetrov. Poslali ga bodo na rehabilitacijo in govoril se, da se bo združil pri nas v Gradežu.

Kolumbovo leto

Letos se vrstijo velike proslave in spominske prireditve ob 500 letnici odkritja Amerike. V tem

Vojan Tihomir Arhar

ALI VEŠ, DA...

- je v človeškem telesu okoli tisoč mišic?
- človekov organizem brez vitaminov hitro zboli. Vitamine označujemo z velikimi črkami: A, B, C itd.
- ima voda pri 4° Celzija največjo gostoto?
- je najvišja gora japonskega arhipelaga ugasli ognjenik Fudžijama, ki je tudi sveta gora in simbol Japonske; visoka je 3.778 metrov.
- je triglavski masiv dolg 80, širok pa 30 do 35 kilometrov?
- je sibirska tajga največji gozd na svetu; razprostira se na površini okoli osem milijonov kvadratnih kilometrov.
- je v Mrtvem morju skoraj sedemkrat več soli kot v drugih morjih?
- globina morja pri Marijanskih otokih v Tihem oceanu toljšna, da bi v njej izginila celo najvišja gora na svetu Mont Everest?

Kolumbovem letu so na obeh straneh Atlantika pripravili vrsto prireditv v počastitev okrogle obletnice, pristanka Krištofa Kolumba na obalah Nove Celine. V Španiji so zgradili tri karavelle, ki so kopija znamenitih Kolumbovih karavel Pinta, Niña in Santa María. Karavele so odplule na morje in po več tednih plovbe dosegle Novi svet, kjer sedaj plujejo od pristanišča do pristanišča vzdolž vzhodne obale Združenih držav Amerike.

Medvedka siroti

Tri mesece stara bela medvedka čakata na svojo usodo v živalskem vrtu v Anchorageju na Aljaski, potem ko sta postala siroti. Eskimski lovec je ustrelil njuno mater, ne vedoč, da je skrbela za svoja malta medvedka. Našli so ju na ledenih ploskvah zapuščena, lačna in brez zaščite. Sedaj ju bodo nakrmili in ju spet spustili v njuno naravno okolje, ko bosta nekoliko odrasla in si sama znala pomagati.

Vojan Tihomir Arhar

- je v človeškem telesu okoli tisoč mišic?
- človekov organizem brez vitaminov hitro zboli. Vitamine označujemo z velikimi črkami: A, B, C itd.
- ima voda pri 4° Celzija največjo gostoto?
- je najvišja gora japonskega arhipelaga ugasli ognjenik Fudžijama, ki je tudi sveta gora in simbol Japonske; visoka je 3.778 metrov.
- je triglavski masiv dolg 80, širok pa 30 do 35 kilometrov?
- je sibirska tajga največji gozd na svetu; razprostira se na površini okoli osem milijonov kvadratnih kilometrov.
- je v Mrtvem morju skoraj sedemkrat več soli kot v drugih morjih?
- globina morja pri Marijanskih otokih v Tihem oceanu toljšna, da bi v njej izginila celo najvišja gora na svetu Mont Everest?

ŠOLARJI PIŠEJO

Pustne zabave na vasi so res nekaj posebnega, in prav zato so petošolci COŠ »Fran Venturini« iz Boljuncu takoj težko pričakovali letošnjega poznga pusta.

ZA PUSTA SEM SE OBLEKEL V KAVBOJCA

S prijatelji sem šel po vasi pobirat jajca in denar. Letošnji pust je lep, ker smo dobili dosti denarja. Po Boljuncu so hodili godci, tudi zato je bilo tako lepo. Ko je bila naša učiteljica majhna, so pripravili v Boljuncu raketo in ravno za pusta so jo spustili v zrak. Danes bomo šli učenci, učitelji in starši v Dolino gledat pustne vozove. V Miljah in na Opčinah so priredili pustni sprevod včeraj. Jutri bomo pustovali v šoli. Igrali bomo tombolo, plesali bomo in se veselili. Popoldne bomo šli s prijatelji po vasi pobirat jajca.

Peter Glavina
5. r. COŠ »F. Venturini«
BOLJUNEC

domov. Godba je igrala zelo lepe pesmi, maškare so pele, vsi so plesali. Všeč mi je, ker so vsi tako lepo našemljeni. Naša učiteljica nam je pripovedovala, kako so praznovali v Boljuncu pusta, ko je bila ona majhna. Napravili so raketo in v njo so postavili pusta. Na raketo so pritrili veliko balonov. Nato so jo spustili v zrak. Kasneje so jo našli celo tam daleč v Furlaniji. Ampak pustne šeme niso bile tako lepe kot so danes. Niso imeli tako lepih oblek, kot jih ima-

KAKO SEM POBIRALA JAJCA PO VASI

Nestrpno sem pričakovala pusta. Prvič sem šla pobirat jajca po vasi v petek. Šla sem z Ivanom, Inko, Eriko in Danijelom. Dobili smo vsak sedem jajc in pet tisoč petdeset lir, mnogo bonbonov in vsak eno klobaso, pet cocacol in pet čokolad. Letošnji pust je zelo lep. Lani sem šla pobirat jajca samo enkrat, letos pa bom šla dvakrat ali trikrat. Jajca bom pobirala tudi v Sesljanu. Šla bom s svojo prijateljico Doris. Oblečeni smo bili tako: jaz v harlekina, Ivan v vojaka, Inka v pingvina, Erika v Indijanko ali v punčko, Danjel pa v pajaca. Letos nisem šla na Opčine gledat vozove, ker nisem imela dovolj časa, tudi v Škedenj in v Milje nisem šla.

Harlekin, zakaj se nisi podpisala?

ŽE DVA MESECA PRIČAKUJEM PUSTA

Sedaj sem zelo vesela, ker je tu. V šoli smo vsi nervozni in nestrpni. Mislimo samo na pustni torek. Letošnji pust je zelo živahn in lep. Vsi se zabavamo in se veselimo. V soboto so prišle pustne šeme k nam

mo zdaj. Toda otroci so tudi takrat hodili po vasi in so se zabavali. Danes smo šli z učiteljcami in s starši v Dolino na pustni sprevod. Zelo sem zadovoljna, a tudi radovedna, kdo bo zmagal. Mislim, da bodo vsi vozovi lepi in smešni. Jutri bomo prišli osemnajeni v šolo. Plesali bomo in se zabavali.

Deborah Rodella
5. r. COŠ »F. Venturini«
BOLJUNEC

LETOŠNJI PUST JE ZELO LEP

Ni tak kot prejšnja leta. Skoraj vsako leto je pust februarja, letos pa je marca. Zato sem ga tako nestrpno pričakovala. Oblečeni sem se v kavbojko. Letos bo pustni sprevod. V naši vasi je navada, da na pustni torek hodi godba po vasi. Ljudje jim dajejo jajca, pršut, klobase in denar. Ko se začne temniti, gredo ljudje skupaj z godbo na Jamo, kjer žene naredijo frtado. Tudi otroci hodimo po vasi. Ljudje nam dajo jajca, klobase. Potem si razdelimo, kar smo dobili od vaščanov.

V nedeljo sem šla v Nabrežino, kjer smo nastopali z igrico. Tam smo potem tudi ple-

Danilo Gorinšek

MAREC

Sred marca, na Gregorjevo,
se drobni ptički ženijo.
To znani: prek bregov in trat
napoti k nam se spet pomlad.
Prameni sončni prižarijo —
ledeno zimo napodijo.

sali in se igrali. Danes popoldne bomo šli gledat vozove pred občino. Tam bodo vozovi iz cele Doline. Najlepši voz bo dobil prvo nagrado. Pred leti so zmagali Boljuncani, lani pa ne. Tudi drugod praznujejo pusta: na Općinah, v Škednju, v Miljah so pustni sprevodi. Vsako leto nagradijo tri najlepše vozove. Naš voz je bil letos na Općinah zadnji. Rada bi šla v Rio de Janeiro, kjer je najlepši pust na svetu. To je tudi moja največja želja.

Marialisa Bandi
5. r. COŠ »F. Venturini«
BOLJUNEC

NABIRALI SMO DOBROTE PO BOLJUNCU

Lani ni bilo pusta zaradi zalivske vojne. Letošnji pust je zelo lep, upam, da se bo tudi lepo zaključil. V soboto sem šel na Općine. Tam smo imeli pustni sprevod. Toda vse zmanj, bili smo zadnji. Fantki smo bili oblečeni v bonbone Smartis in dekllice v razne bonbone in sladoledi. V petek sem šel z Danijelom, Jari, Eriko in Inko pobirati razne reči po vasi. Dobli smo vsak petnajst bonbonov, desettisoč lir, sedem jajc, eno klobaso... Po vasi smo hodili tudi v soboto: jaz, Boštjan in Riccardo. Naša učiteljica nam je povedala, da je tudi ona nestrpo pričakovala pusta, ko je bila majhna. Takrat so v Boljuncu radi praznovali pusta kot danes. Več let zaporedoma so spustili v zrak veliko raketo »Sputnik« z mnogimi balončki — in to ravno v naši vasi, na pustno nedeljo. Na vaškem trgu Na Gorici se je zbrala ob tisti priložnosti ogromna množica ljudi. Raketo so spustili v zrak in vsi balončki so jo ponesli daleč proč na jug, na vzhod... ali proti severu.

Ne vem, zakaj v Rio de Janeiru praznujejo pusta toliko dni in tako neumno! Tudi v Miljah je znan pust zaradi sprevoda vozov, pa tudi v Benetkah je pust posebnost. Danes bo v Dolini pustni sprevod. Upam, da bomo letos Boljuncani vsaj med prvimi. Odhod iz Doline bo ob treh.

Včeraj sem šel v Nabrežino na skavtsko pustovanje. Oblekel sem se v »amerikanca«. Po vasi pa sem hodil s prijatelji, oblečen v Raambija. Jutri bo v šoli pustno ravanje. Po Boljuncu pa bo igrala »banda«. Upam, da bom vse dni tako lepo preživiljal pusta.

Ivan Zobec
5. r. COŠ »F. Venturini«
BOLJUNEC

DAN SLOVENSKE KULTURE Srečanje s pesnikom Markom Kravosom in slikarjem Klavdijem Palčičem

Ob dnevu slovenske kulture se spomnimo vseh slovenskih velikih ustvarjalcev: umrlih in še živečih. France Prešeren je bil in ostane največji slovenski pesnik. Letos smo pripravili proslavo skupno z učenci iz Barkovelj. Pod vodstvom učiteljice za slovenski jezik smo sestavili vezni tekst, ki je bil skupen za obe šoli. Vmes smo tudi recitirali. Tri tedne pred proslavo smo pričeli z vajami: vsaka šola zase, potem smo imeli eno samo generalko dan pred proslavo.

Učenci iz Rojana smo se z avtobusom peljali v barkovljansko šolo, kjer je bila proslava. Trije učenci iz šole »Fran Saleški Finžgar« v Barkovljah so nas sprejeli v slovenski narodni noši. Ponudili so sol, kruh in žganje, kot je to lepa, stara slovenska na-

vada, ki pomeni dobrodošlico. Zato, da je bilo vse bolj slovesno, smo povabili na proslavo pesnika Marka Kravosa in slikarja Klavdija Palčiča. Bilo je polno staršev in otrok iz obeh šol — in prireditev se je začela.

Vsebina prizora se je omejevala le na pomen dneva slovenske kulture. Med našim nastopom smo zapeli tudi slovensko himno, zato smo vsi vstali. Naši starši so fotografirali in filmali. V drugem delu proslave sta bila na vrsti naša gosta. Učiteljica Mirjan jima je postavila vrsto zanimivih vprašanj. Tako sta oba pripovedovala o svojem ustvarjanju, spominjala pa sta se tudi Prešernovih proslav, ko sta bila učenca. Slikar Palčič nam je med drugim povedal, da se še živo spominja, kako se je kot otrok začudil, ko je prvič videl Prešernovo sliko. Smešno se mu je zdelo, ker je imel Prešeren tako dolge lase. Potem smo jima učenci postavljeni vprašanja. Pripovedovala sta nam, kako je nastala knjiga Tri pravljice: pesnika je navdihoval sinček Martin, slikarja pa vnuček Jan.

Obema gostoma smo darovali mapo »Tudi mi učenci mladi...«, v kateri so bile poezije o pustu in zimi, ki smo jih napisali mi, učenci iz Rojana. Ob poezijah smo pobarvali tudi narisane narodne motive. Učenci iz Barkovelj pa so s pirografom žgali na leseno ploščo. Nato smo slikarja Palčiča prosili, da nam kaj nariše. In res nam je narisal velikega konja in slona. Ta skupna proslava, ki smo jo učenci obeh šol pod mentorstvom naših učiteljic sami pripravili, nam bo še dolgo ostala v lepem spominu.

Peter Verri, Niko Štokelj,
Dimitrij Požar, Alen Čosić,
Tina Furlani, Sandra Siega,
Sabrina Znidarčič
4. in 5. r. OŠ »Bazoviški junaki«
v ROJANU

PRIZORČEK S SKUPNE PREŠERNOVE PROSLAVE ŠOL BARKOVLJE IN ROJAN

Nikolaj: Tine, zakaj smo danes tu v Barkovljah?

Tine: Nikolaj, ali ne veš, da bomo danes proslavili Prešernov dan.

Nikolaj: Ha, ha! Ti si pa ti! 8. februar je že mimo. Kakšen Prešernov dan! Pust bo, pust bomo praznovali!

Tine: Ah, ti si pravi mulc! Je že res, da je 8. februar mimo, saj se dobro spomnim, da nismo imeli pouka. Če ne veš, je postal 8. februar dan slovenske kulture. (*glasbeni vložek: Kresnica*)

Meta: Da, vse to je res, 8. februar je dan slovenske kulture. Spomnimo se vseh slovenskih ustvarjalcev, tistih, ki so umrli in tistih, ki so še živi.

Katarina: Babica mi je povedala, da so počastili Prešernov dan, tudi ko je ona zahajala v šolo. Obiskovala je znano Ciril-Metodovo solo, ki je bila tam, kjer je danes stavba Primorskega dnevnika.

Moja: Moj nono je tudi zahajal v tisto šolo in na Prešernovi proslavi v 1. razredu takratne ljudske šole so recitirali »Tudi mi učenci mladi...« (skupaj 1. r. Rojan in Barkovlje)

Matjaž: Moja sestrična Nežica, ki stanuje v Ljubljani, mi je povedala, da je bila 7. februarja zvečer v Cankarjevem domu veličastna proslava in so podelili Prešernove nagrade.

Nikolaj: Kakšne nagrade, kakšne nagrade?

Tine: Oh, Nikolaj! Vsako leto podelijo te pomembne nagrade zaslužnim slovenskim ustvarjalcem.

Meta: Saj res. O tem sem že slišala. Te nagrade prejmejo pesniki, pisatelji, gledališki igralci, operni pevci, režiserji, slikarji, arhitekti...

Nikolaj: Moj brat bo septembra začel obiskovati znanstveni licej, imenovan po Francetu Prešernu.

Katarina: V šoli smo se na kratko naučili življenjepis našega največjega slovenskega pesnika.

Tine: Ker je dan slovenske kulture, se lahko spomnimo tudi drugih pesnikov?

Matjaž: Seveda! Poslušajte poezijo, ki jo je napisal Boris Andrej Novak, »Pravljica« (5. r. Rojan)

Nikolaj: Ker smo že pri tem, da ne bo ste mislili, da nič ne vem, poslušajte, kaj sem izvedel: Marko Kravos, znani tržaški pesnik, ki je leta 1981 prejel Prešernovo nagrado, je lani napisal knjigo Tri pravljice...

Mojca: Ilustriral pa jo je tržaški slikar Klavdij Palčič, tudi on je prejel Prešernovo nagrado leta 1984.

Katarina: A jaa, Palčič je ilustriral tudi šolske knjige.

Meta: Mi imamo doma tri Palčičeve slike in moja mama je kupila zbirko Kravosovih pesmi.

Rajko: Mi poznamo *Tri pravljice* (2. r. Rojan)

Tine: Ampak meni je všeč tudi poezija Franceta Prešerna *Vrba* (3. r. Barkovlje)

Matjaž: Pozor, pozor! Poslušajte! (*kaseto Zdravljica*) To je danes himna države Slovenije in vseh Slovencev.

Eugenio: Dragi prijatelji... Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, da koder sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan.

Luka: S to kitico slovenske himne pozdravljam vse prisotne in vabim naša gosta pesnika Marka Kravosa in slikarja Klavdija Palčiča!

Sestavili učenci
4. in 5. r. OŠ »Bazoviški junaki«
v ROJANU

Pesmi iz mape TUDI MI UČENCI MLADI..., ki so jo ob dnevu slovenske kulture izdelali učenci iz Rojana.

ZIVIO PUST

Pust bo, pust
dragi moji.
Pustne šeme kot nikoli.
Glej, kak' lep je harlekin,
ki se prepira za cekin.

Nič prepira, pravi Just,
kmal' bo prišel smešni pust.

Niko Štokelj, 4. r.

Pustna šema nima imena,
béži, béži in se smej.
Mnogo, mnogo je veselja,
danesh pustna je nedelja.

Peter Verri, 4. r.

Je lepo smučati na mehkem snegu,
je lepo se igrati z belim snegom,
je lepo klepetati v mrzlem snegu.
Lepo je... ker je sneg.

Dimitrij Požar, 4. r.

Ko je pust, se veselimo,
v maškare se oblečemo,
in na ples gremo.
Na praznik srečni pridemo,
potni zvečer odidemo.

Doma nas mame kregajo zaman,
ker veselje traja tja v en dan.
Prav zato se na ta praznik
vsi otroci veselimo.
Saj pust je za nas
najlepši čas.

Sandra Siega, 5. r.

Pust prihaja,
zima veselo odhaja.
Bodimo veseli!
Bodimo srečni!
Tu je pust za vrati.
Vsi smo veseli kot škrati
Pust pa nas čaka,
čaka veselo,
gleda debelo,
mami je mleko vzkipelo!

Sabrina Znidarčič, 5. r.

Med pustom se zabavamo,
se v šeme preoblečemo,
v vsako hišo vdiramo,
slaščice iz nje pobiramo.
Zabaven je pust,
širokih je ust!
Od jutra do večera
po hišah se ozira.

Tina Furlani, 5. r.

PIŠITE! NAJ-spise nagrajujemo PIŠITE! NAJ-spise nagrajujemo PIŠITE! NAJ-spise nagrajujemo

je Galeb tokrat namenil

učencem 4. in 5. razreda

OŠ "BAZOVIŠKI JUNAKI" v ROJANU

za sestavek o Prešernovi proslavi, za prizorček ob tej priložnosti ter za pesmi iz mape "Mi učenci mladi"

Prvo nagrado

prejmejo

učenci 5. razreda

COŠ "FRAN VENTURINI" iz BOLJUNCA

Drugo nagrado

PIŠITE! NAJ-spise nagrajujemo PIŠITE! NAJ-spise nagrajujemo PIŠITE! NAJ-spise nagrajujemo
Nagrade na fotografijah so knjižni dar Založništva tržaškega tiska, ki jih je Galeb izbral za vaše razredne knjižnice. Da bi si jih čimprej izmenjali in jih z užitkom prebrali!

PIŠITE! NAJ-spise nagrajujemo PIŠITE! NAJ-spise nagrajujemo PIŠITE! NAJ-spise nagrajujemo

OBISKALI SO NAS UČENCI OSNOVNE ŠOLE »SERGIO LAGHI«

V četrtek, 12. marca, je bil za nas posmemben dan. Obiskali so nas namreč učenci italijanske šole »Sergio Laghi«. V šolski program spadajo tudi družbene vede in prav pri tem predmetu so italijanski učenci govorili o manjšinah. Hoteli so spoznati slovensko manjšino v Trstu. Njihova učiteljica je navezala stik z našo šolo in se dogovorila za obisk. Nanj smo se dobro pripravili. Vemo, da italijanska javnost pre malo ali sploh nič ne ve o naši narodnosti skupnosti, zato smo pripravili izčrpen vpogled čez zgodovino, šolstvo, kulturo, šport, tradicije, gospodarstvo in tisk Slovencev. Italijanski učenci so nam postavili zelo zanimiva vprašanja, kot: zakaj smo poimenovali našo šolo po Josipu Ribičiču in kdo je bil; v kate-

rem jeziku se pogovarjamo izven šole in v katerem jeziku mislimo, kateri so najpomembnejši slovenski prazniki, tradicionalne jedi; če smo edina slovenska šola v Trstu ali so še druge; če se bogoslužje v mestnih cerkvah odvija v slovenskem jeziku. Iz njihovih vprašanj smo ugotovili, da pozna Slovence iz prevedenih del Franceta Prešerna in Ivana Cankarja. Mislili so, da Slovenci živimo samo v okolici mesta. Njihov obisk je bil poučen zanje in tudi za nas. Navezali smo z njimi prijateljske stike in se dogovorili, da se bomo kmalu srečali.

Učenci 5. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

Za spomin smo se skupaj fotografirali v 5. razredu.

V prejšnji številki nam je Erik razkril, kaj je počel s svojim prijateljem v vesolju. Tokrat nas prepričuje, kako dobro pozna ozvezdja. Če ste postali radovedni, kaj je resnično in do kod sega njegova fantazija, potrpite do 8. številke Galeba.

Medtem pa nam lahko pišete, kaj mislite: Ali ima Erik zares prijatelja zvezdogleda?

Najbolj posrečeno razmišlanje, s pravilnim odgovorom seveda, bomo nagradili!

VESOLJE IN OZVEZDJA

Kaj je vesolje? Ko sem bil še majhen in sem še hodil v vrtec, sem se vedno spraševal, kaj je vesolje. Sedaj sem se že naučil od svojega prijatelja astronoma vse, kar sem želel vedeti. Doma imam že toliko knjig o vesolju in kart, da sem skoraj že napolnil polico, ki je nad mojo posteljo.

Rojen sem v znamenju Dvojčkov. Mislim, da imam srečo, ker v ozvezdu Dvojčkov sta dve zvezdi, ki sta posebno veliki. Zodiak ali Živalski krog je sestavljen iz 12 ozvezdij: Oven, Bik, Dvojčka, Rak, Lev, Devica, Tehnica, Škorpijon, Strelec, Vodnar, Ribi. V latinščini pa: Aries, Taurus, Gemini, Can-

cer, Leo, Virgo, Libra, Scorpius, Sagittarius, Aquarius, Pisces. Tudi ozvezdje Pegasa je zelo zanimivo, ker ima obliko krilatega konja. Na zahodni strani tega ozvezdja se nahaja galaksija Andromede. Nato v bližini tretjega zodiakalnega ozvezdja Dvojčkov najdemo ozvezdje Orion, kar bi pomenilo divjiv lovec. Vesolje je takšno: povsod so zvezde, galaksije, kometi, meteorji, asteroidi, stalnice, planeti, sončni sistemi... Človek še danes ni odkril vsega, kar je v vesolju. Veseli me, ker nekega dne bom odšel s svojim prijateljem astronomom gledat zvezde v observatorij. Ko bom velik, bi postal astronom kot moj prijatelj, toda če bom to hotel doseči, se bom moral pošteno potruditi.

Erik Sancin
5. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

RADA IGRAM KOŠARKO

Sem Giulia in zelo rada igram košarko. Dvakrat na teden hodim na trening na Stadion 1. maj.

27. februarja popoldne smo igrali proti ekipi Santos. Sodnik je zažvižgal in tekma se je začela. Jaz in še pet drugih smo sedeli na klopci osem minut. Ko je preteklo teh osem minut, je sodnik zažvižgal in ekipa se je zamenjala. Tisti, ki smo prej sedeli, smo vstopili v igro. Ko je bilo konec igre, smo pogledali na tablo, koliko točk smo dosegli. Videli smo, da smo zmagali s 14 proti 11. Bili smo vsi zadovoljni.

Giulia Valassi
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

DEAN

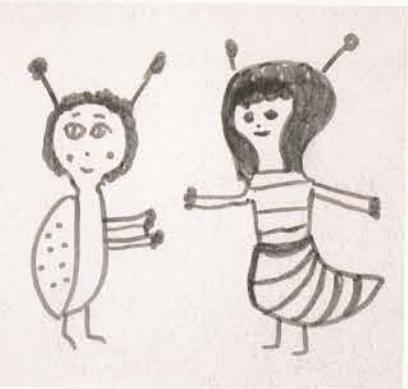
Dean obiskuje 5. razred. Ima 11 let. Po postavi je visok in močan. Ima rjave lase in rjave oči. Lasje so gladki in srednje dolgi. Obraz ima okrogel, usta bolj majhna, nos podolgovat. Dean je zelo živahan, včasih tudi neolikan. Rad se pretepa. Ve, da je močan, zato se ne boji nikogar. Ko igramo med dvema ognjema, se zelo razburi, če ga kdo zbije. Toda ne ostane dolgo časa jezen: navadno sam prosi, da se spet spoprijateljimo. Je vesel in ima rad tovariše, posebno Aleša in Jana. Je dober plavalec in našlošno priden športnik.

Roberto Lombardo
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

KRESNICA IN NJENA LUČKA

V hrastovem lubju je živila kresnička. Imela je lepo lučko, ki se je ponoči močno svetila. Vse žuželke so jo prosile, naj jim posodi to lučko. A kresnica je ni mogla posoditi, saj jo je sama potrebovala.

Nekega dne pa je kresnica lučko izgubila. Prosila je žuželke, naj ji jo pomagajo najti. Prijateljice so ji obljudile: »Pomagale ti bomo najti lučko, a ti nam jo boš včasih posodila«. Vsi so jo iskali, našla pa jo je pikapolonica. Hitro jo je odnesla kresnički, ki ji je pokazala posebno skrinjico. V njej je

kresnička hranila razne najdene predmete, ki so jih druge živalice izgubile. Le ona jih je lahko našla, saj je imela lučko. V skrinjici so bile tudi izgubljene pike pikapolonice. Kresnička je vzela tri in jih podarila pikapolonici za vsak primer, če bi se ji kakšna odlepila in izgubila.

Pikapolonica je bila zelo vesela. Razprostrala je svoja pikčasta krila in poletela na svoj dom. Kresnička pa si je zvečer zadovoljno svetila po travniku.

Ana Tina Petkovšek
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

IZTOK

Oseba, ki jo želim opisati, je Iztok. Ima rjave oči in nosi očala. Iztok je gibčen fantek, dobroščen; enkrat mi je dal košček maličice. S svojo sestro je zelo občutljiv, ljubezniv in prisrčen, ker ima šele sedem let. Iztok ima pa devet let. On bi rad postal policij ali gasilec. Do učiteljice je olikan in naploh je ljubeznični fantek, zato je potrebno, da so tudi drugi ljubeznični z njim. Zato sem jaz njegova velika prijateljica. Letos obiskuje

UREDNIKOVA BELEŽNICA

Tokrat zelo na kratko.

V zadnjem času sem dobil že precejšnje število vaših risb in izdelkov za novo naslovnico Galeba v prihodnjem letniku 1992-93. Ker pa pričakujem, da se boste še malo potrudili, da bo izbira večja, sem podaljšal rok za izročitev osnutkov do sredi aprila.

Če še niste pomisili na Galebovo platnico, imate še čas nekaj dni. Narišite osnutek naslovnice in ga pošljite na uredništvo Galeba. Razpis natečaja sem objavil v peti številki na strani 119. Nagrade za zmagovalce sem že pripravil.

Bližajo se velikonočni prazniki in seveda krajše počitnice. Vsem želim mnogo razposajenega veselja, razvedrila in užitkov. Pa da se ne boste preobjedli čokoladnih jajc, potic in štrukljev.

UREDNIK

do, ker so mi všeč živali. Želel bi tudi, da bi postal bolj priden in se več učil. Tako bi bila zadovoljna mama in očka. Upam, da bom kmalu zrasel, ker mi je očka obljubil, da mi bo podaril kolo mountain bike. Upam, da se mi bodo vse te želite izpolnile.

Oskar Perosa
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

V 1. razredu pri Sv. Jakobu so trije ljubki prvošolčki, ki so pred kratkim začeli pisati z nalivnim peresom. Ker je to imenitna stvar, z veseljem objavljamo njihovo prvo sodelovanje z Galebom.

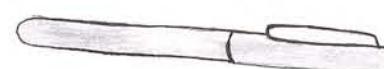
MOJE PERO je rdeče. Je novo. Piše plavo. Dobil sem ga za Miklavž. Moje pero piše lepo. Jaz mu pomagam.

Tatjana Gregori
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MOJE PERO je modro. Ima plavo črnilo. Piše lepo.

Marko Novak
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MOJE PERO je novo. Je zelene barve. Prinesel mi ga je Miklavž. Rada pišem s peresom. Moje pero piše lepo.

Aleksija Leone
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MUCKA PIKI

Moja muca se imenuje Miki Piki. Vedno jo klicem Piki. Ona ima rada ribe, meso, mleko in včasih poje tudi kruh. Moja muca tehta osem kilogramov in tri grame. Je oranžne barve. Dolga je osemintrideset centimetrov. Piki je pridna in ne praska. Lovi miške in jih tudi poje. Muca je hitra in lepo skače. Včasih spi v posteljici. Rada gre z menoj v park. Ko vidi psa, steče proč in se skrije.

Alan Sancin
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

prašek. Nekega dne je čebelica videla, da je prišel k rožici neki gospod. Zletela je hitro k njej in pičila gospoda. Tako gospod ni več prihajal k tisti rožici in s čebelico sta živeli skupaj in bili srečni.

Oskar Perosa
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

NA SMUČANJU

Jaz grem vsako leto na smučanje z družino: dve noni, očka; mama in nono rajši ostaneta doma v Trstu. Vsako leto se zbudimo ob devetih, hitro pripravimo vse potrebno za smučanje in se odpeljemo z avtom v Sappado. Na smučišču sem veselo smučal tudi po sedem ur na dan, od deseti do petih popoldne. Vsak dan sem po smučanju pisal nalogu. Počitnice so bile prijetne, a prekratke. Zelo sem bil žalosten, ko smo se vrnili v Trst.

Claudio Mirceta
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MOJE ŽELJE

Jaz imam veliko želja. Rad bi imel najnovejše igrače, ker se rad igram. Rad bi igral basket, ker bi bil v družbi. Rad bi imel nov avto jeep, ker je naš že star. Rad bi prav veliko stvari. Včeraj je tukaj snežilo deset minut. Jaz bi rad, da bi tukaj veliko snežilo, da bi se nabral en velik kup snega. Tako bi se lahko vsak dan smučal. Ta je moja največja želja.

Walter Bullo
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

ŽELIM SI,

... da bi bil priden v šoli in da ne bi zaoštal, da bi bila oče in mama vesela. Hotel bi biti zdrav, hoditi vsako leto nekaj dni v Sappado in lepo smučati s prijatelji. Ko sem v hribih, si želim da bi snežilo samo ponochi, podnevi pa sijalo sonce. Želel bi, da mi Mirko ne bi toliko nagajal in da bi z Oskarem narisala mnogo risb.

Claudio Mirceta
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

JAZ IMAM MNOGO ŽELJA

Ko bom velik, bi rad postal inženir, ker rad rišem. Rad bi imel psa pasme samoie-

tretji razred in jaz želim, da bi prihodnje leto šel v četrtega.

Giulia Valassi
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

NEVIHTA

Nekega mirnega dne je nenadoma nastala nevihta na Severnem tečaju. Bilo je mrzlo in nevarno. Majhen Eskimček Tonček, ki je imel šest let, se je sprehajal blizu igluja. Zapahalo je in močan sunek je podrl Tončka na tla. Prestrašen se je pobral in stekel k mami in očetu. Povedal jima je, da

ga je močan veter podrl na tla, zato je zbežal. Mama in oče sta ga potolažila in ko se je pomiril, sta ga poslala spet na prostoto. Tonček se je spet veselo igral. Nič več se ni bal vetra.

Claudio Mirceta
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MOJ MAČEK

Moj maček se imenuje Jack in ima deset let. Rad spi na preprogi, še rajši pa na kavču. Kadar spi in ga jaz božam, veselo prede in se nastavlja. Kadar ga nosimo napokoli, mijavka. Rad je purana in pije mleko. Skoraj cel dan spi. Ko je lačen, praska in mijavka. Vsako jutro ob sedmih zbudi našo družino. Ponoči se sprehaja po hiši. Rad se igra z vrvico in žogico.

Walter Bullo
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

ČEBELICA IN ROŽICA

Živila je čebelica, ki je bila prijateljica rožice. Vsak dan je šla k njej pobirat cvetni

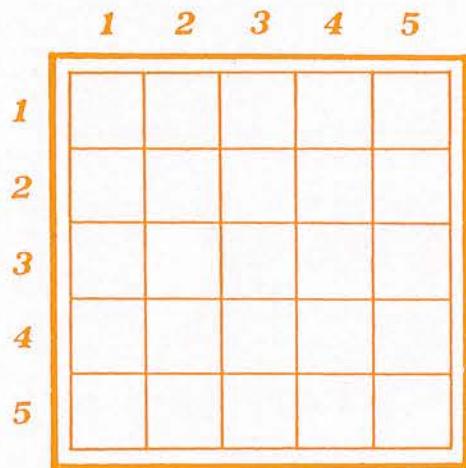
UGANKE IN ZANKE

Sestavlja Jože Petelin

MAGIČNI KVADRAT

- Vsako besedo vpiši v lik dvakrat, enkrat vodoravno in drugič navpično:
1 ime dekleta iz Prešernove pesmi »Povodni mož« (iz črk besede KUŠAR)
2 del srajce, bluze ali sukniča (iz črk besede ROVKA)

SOSEDNJE ČRKE

Ploščicam s črkami poišči njihove sosedje v abecedi in jih zapiši zraven.

Pri vsaki črki imaš dve možnosti: črko, ki je pred črko na ploščici ali za njo. Na primer: na prvi ploščici je črka J. Ena od njenih sosed je črka I — ker je v abecedi pred črko J — ali pa K — ker je v abecedi za črko J.

Izbrati moraš pravilne črke, kajti brane po vrsti morajo dati znan slovenski pregovor, ki je sestavljen iz treh besed.

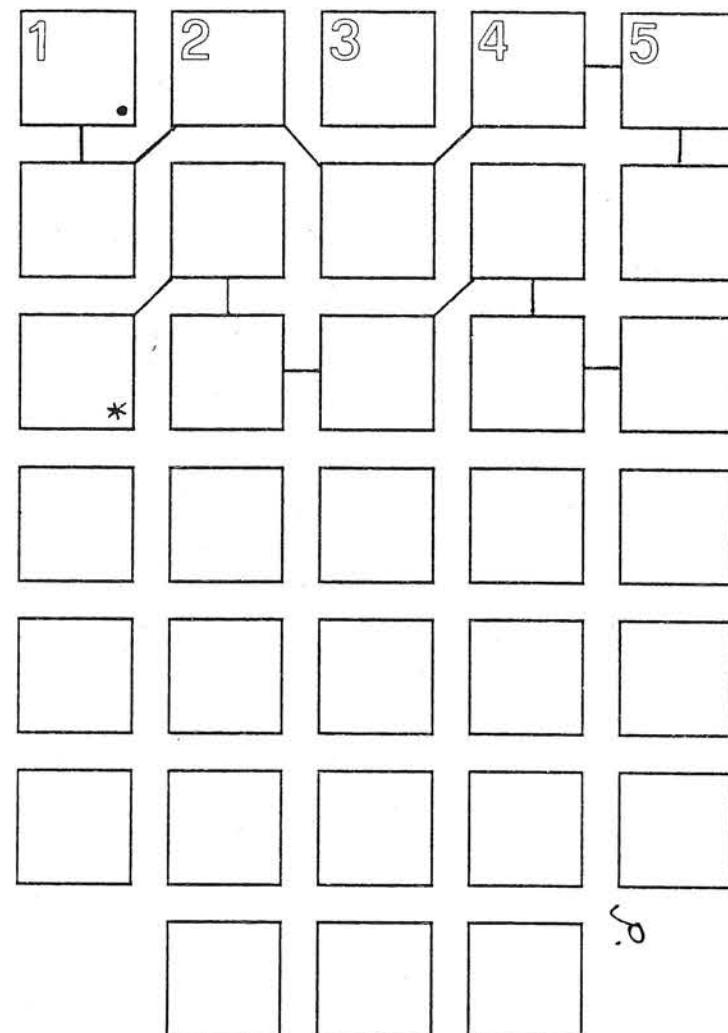
J P J   M J   U P E B.

ZLOGOVNICA Z JABOLKI

A - CA - CI - JO - KA - LAR - ME - NA - NAR - NAS - NI - PI - SA - SAČ - TE
Iz zgornjih zlogov sestavi besede naslednjega pomena in jih vpiši v lik navpično:

- 1 pleteno oblačilo za zgornji del telesa
- 2 vrtna cvetica s čebulico in belimi ali rumenimi cvetovi
- 3 gonič kamel
- 4 športnik, ki uporablja lopar in žogico (športu, s katerim se ukvarja, rečemo tudi »beli šport«)
- 5 tropski sadež z okusnim mesom značilnega vonja in okusa (besedi BANANA prečrtaj prvo črko in ji na koncu dodaj eno)

Začni brati v polju s piko in beri naprej črke v kvadratkih tako, kot so povezani s črticami. Isto storis še enkrat, le da začneš v polju z zvezdico. Prebral boš imeni dveh okusnih jabolk. Katero imaš rajši?

**Rešitve ugank pošljite čimprej na uredništvo Galeba:
Ulica Montecchi 6, 34137 Trst.**

REŠITVE UGANK IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

KUHINJSKA POSODA – Krožnik, kozarec, skleda, vilice, lonec, ponev. V kvadratkih: kosilo.

VILICE IN NOŽI – Vilic je devet, nožev pa šest

SLIKOVNA KRIŽANKA – Vodoravno: rep, rama, rokav, klobuk, lopata, kita. **Navpično:** lok, čopič, bat, ruta, roka, rak, šema, pav.

REŠITVE SO POSLALI: Paola Uršič, Roberto Degano, Matteo Čevdek, Janina Cotič, Sonia Rin, 3.r. OŠ »P. Butkovič Domen« - SOVODNJE OB SOČI. Danijel Curman, Erika Cossutta, Vanja Biloslavo, 4. r. COŠ »F. Venturini« - BOLJUNEC. Tatjana Kobau, 1. r. SŠ »I. Gruden« - NABREŽINA. Luka Hrovatin, Boris Sossi, 5. r. OŠ »F. Bevk« - OPČINE. Martina Kosmina, 4. r. OŠ PROSEK. Erika Sancin, Manuel Ban, Paolo Vigini, Dejan Furlan, Martina Carpani, 3. in 4. r. OŠ. »I. Grbec« - ŠKEDENJ. Vlasta Ušaj, Gorazd Furlan, Simon Le-ghissa, Sara Magliacane, Matjaž Zaccaria, Alice Visintin, Tomaž Stefani, Ivo Legiša, Andraž Strekelj, Sara Leghissa, Tanja Peric, Eleonora Cardovilli, Jana Krmec, Marko Antonič, Alma Vidau, Katja Legiša, Jasna Legiša, Zaira Leghissa, od 1. do 5. r. OŠ »J. Jurčič« - DEVIN. Andrej Škerlavaj, 1. b r. SŠ »S. Gregorčič« - DOLINA. Janko Brecelj, Erik Černigoj, Daša Bevilacqua, Sandi Pace, Martina Cunja, Julij Vanello Premru, Martina Tonet, Matija Vidmar, Sara Bevilacqua, Arin Marchesi, Daša Stanič, Elia Hrovatin, Marko Mahnič, Luka Kofol, Sara Lo Casto, Eugenio Chiarle. 1., 3. in 4. r. OŠ »F. Saleški Finžgar« - BARKOVLJE.

NAGRADA DOBIJO: Paolo Vigini, 4. r. OŠ »I. Grbec« - ŠKEDENJ, Matteo Čevdek, 3. r. OŠ »P. BUTKOVIČ DOMEN« - SOVODNJE OB SOČI. Matija Vidmar, 3. r. OŠ »F. Saleški Finžgar« - BARKOVLJE, Alma Vidau, 5. r. in Vlasta Ušaj, 1. r. OŠ »J. Jurčič« - DEVIN.

Mesečnik (10 številk) — Izdaja: **Založništvo tržaškega tiska, Trst** — Glavni in odgovorni urednik: **Lojze Abram** — Uredniški odbor: **Marij Čuk, Kristina Kovačič, Vera Poljšak, Magda Tavčar, Majda Železnik** — Uredništvo, uprava in ekspedit: **Ul. dei Montecchi 6, 34137 Trst, tel. 7796410, 7796600** — Fotostavek in tisk: **Graphart, Drev. D'Annunzio 27/E, 34138 Trst, tel. 772151** — Po-samezna številka: 3.000 lir, dvojna: 4.000 lir, na-ročnina: **20.000 lir**

Galeb je registriran na sodišču v Trstu pod št. 158 od 3. maja 1954

Galeb je včlanjen v zvezo pe-riodičnega tiska USPI (Unione Stampa Periodica Italiana)